

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1928 AUGUSZTUS 10. * 23. 3095) SZÁM * HATVANEGYEDIK ÉVFOLYAM

AZ AKADÉMIA VÁLASZA A MODERNEKNEK



Berze viczy: Hát nem többet érnek a modern hóbertoknál a *hagyományok*?

Ára 50 fillér

Reb Menachem Ciceszbeiszer szörnyű átkozódásai



— Ott feködjél te, ahol o Todemángyos Okodémia Vigyázó-féle föld-birtoka: Rákos-keresztúron!

— Tévésszék üssze o te Wertheim-kasszádat Lillaföreddel és végezzenek fúrásokat rajta!

— Ledjen o te különben se szelid anjósod ráadásul edj vadevezős!

— Adjál te külsön száz pengüt o Nurminak és külljön teneked o pénzéd otán futni!

— Te ledjél o Mai Nap slágerriportjának o hőse!

— Ledjen o te hajadom leánygod edj szenvedéljes motorbicikli-vezetű és mindenontalan ütközze össze o jó-erkölcses!

— Borralalóidifferenciából kifolyólag dobjon ki téged o sojfőr o vizitaxiból!

— Kapjál te oz Oppel autóján edj defektet!

— Terád is essen o Vigyázó ürükség egyik palotájáról edj téglá!

Autó-szakértő

— Ez az autó legalább 150 lóerős.

— Hogy gondolhat illet? Ahhoz sokkal nagyobb kocsi kellene.

— Én nem a nagysága után számítottam ki, hanem a szaga után.

Kedves Borsszem Jankó!

Nem értem, mért akadnak úgy fönn azon, hogy fináncok is ítélkezhetnek. Ez nem új dolog. Eddig is, ha megjelent nálam egy finánc, rögtön elvesztettem a fejemet.

Az akadémikus menyasszonya



— No, most már elvehet a Lajos. Hallom, hogy van már pénz bőven.

Kis kézikönyv a nagy kánikulában

Ki korán kel, egész nap izzad. Aki másnak jégvermet ás, kimelegszik.

Addig jár a leány a strandkorzóra, míg leányasszony lesz.

Ha izzad a keze, használjon bőrkezttyüt.

Addig nyújtózkodj, ameddig a kombinéd ér.

Porból vagyunk és a pestkörnyéki nyaralóhelyeken látjuk, hogy porrá leszünk.

Az kiabál, akinek a bőre ég. Szegény pesti ember nyaralási szándékát csupán Rotschild bírja.

Kínos

— Olvastam az eljegyzési híredet. Gratulálok! Végre nem látom többé itt ezt a vén sárkány házvezetőnöt.

— Hiszen éppen őt vezem el feleségül.

Egy vadevezős naplójából



Ki korán kel, az biztosan megszegette a rendeletet és a csónakházban aludt.

*
Csónakház, ha lebontják lesz más?

*
Eddig csak az örvénnyel gyült meg a bajunk, most már a törvénnel is meggyült.

*
Szegény ember vizen főz.

*
Száz csónak is egy a vége: megéltünk volna enélkül a csónak-rendelet nélkül is.

Ezek a mai gyerekek

Kedves Borsszem Jankó! Igen muzsikális gimnazista fiam a „Kicsike, vigyázzon, egyszer nagymama lesz!” című dalt éneklé szünet nélkül 5 éves Zsuzsi hugának. Ez már láthatólag unja a műélvezetet és kifakad: „Ugyan, hallgass már, hisz úgysis hiába vigyázok!”

Nurmi az Andrassy-uton

— Mit szól Nurmihoz, Komlós úr?

— Nekem nem imponál.

— Hogy lehet az, hiszen már másodszer lett a futás, világbajnoka.

— Mindegy, de az én üzletem fejlődésével még ő sem tud lépést tartani, — felel Komlós Sándor.



— Mit bújod te mostanában állandóan az Akadémiát?

— Könyvet írok.

— Na és mit keresel az Akadémiában, kútforrásokat?

— Fenét! Pénzforrásokat!

Kirándulók figyelmébe! Mi tilos?

1. Ha célodra törsz, új ösvényt ne keress. Csak kitaposott utakon haladj. Végy példát Bethlentől, aki már hét éve a kipróbált közúton halad.

2. Kíméld a fákat. Gondolj arra, hogy az ág még gyöngye és letörne, ha netalán felakasztanád magad.

3. Ha utad erdőn keresztül vezet, nagy tervekkel ne foglalkozzál, mert az erdőőr nem nézi jó szemmel, ha kemény fába vágod a fejszedet.

4. Ne bánts a fák galyait. Amiért zsidó vagy, nem kell, hogy egyéni bosszúdat kitöltsd a galyokon.

5. Vadjárta helyeken kerüld a csapást. Ütközben nehogy eszedbe jusson megkérni imádottad kezét, mert ez volna számodra a legnagyobb csapás.

Mi szabad?

1. Port nyelhetsz rogyásig, korlátlan mennyiségben. Elővigyázatból nem árt, ha ostyákat viszel magaddal, hogy a port könnyebben lenyelhessed.

2. Árnyékban jogod van megpihenni. E célból nem árt, ha liberális létedre Bethlenhez pártolsz, legalább lesz, ami árnyékot vessen rád.

3. Kirándulás előtt olvasd a pénzügyminiszter legújabb nyilatkozatát. Ez stílusos lesz, mert fűt és fát ígér.

4. Forrásokból jogod van meríteni, de vigyázz, nehogy plágiummal vádoljanak érte.

5. Hegyre mászni csak azoknak a politikusoknak szabad, akikről feltehető, hogy feljebb jutva szélesebb lesz a látókörük. E. M.



— Vajjon hogy lehetne bejutni az Akadémiára ÖRÖKÖS tagnak?

Milyen magánirodák alakulnak a közeljövőben?

Az igazságügyminisztérium telekkönyvi magánirodát létesített, amelyben a hivatalos órákon túl is lehet négy millió dollár ellenében adatokat kapni. Mint hírlík, a telekkönyvi magánirodán kívül rövidesen a következő magánirodák alakulnak:

1. A szegénységi bizonyítványok magánirodája

A kerületi előljáróságokon rendezik be. A magániroda fényképmásolatokat készít a szegénységi bizonyítványokról és ezután minden szegény délután is kaphat szegénységi bizonyítványt. Mindössze a költségeket kell megfizetni. Egy-egy másolat 400 pengőbe kerül. Ugyanaz famentes papíron girlanddal 800 pengő. Luxus-kivitelben Pólya Tibor rajzdíszítésével 1600 pengő. Bőrkötésben Csók István és Munkácsy Mihály rajzdíszítésével 3200 pengő. Ugyanaz Rubens díszítésével 640.000 pengő. Köztisztviselők 20% engedményt kapnak.

2. Az oltási bizonyítványok magánirodája

Egy-egy oltási bizonyítvány ára 100 pengő, de kizárólag tűzoltók kaphatják. Akik a szomszédjukat akarják oltani, azok dupla árat fizetnek.

3. Az elfogatóparancsok magánirodája

Aki elfogatóparancsot akar maga ellen, az ne álljon sorba délelőtt az ügyészségen, hanem szerezzé be délután a magánirodán. Tőzsdéseknék 25% engedmény.

4. Fegyverviselési engedélyek magánirodája

A revolver engedélye 100 pengő. Ha gyilkossági célra kell, akkor 10%-kal drágább. Jugoszlávok, a tömeges használatra való tekintettel, a felét fizetik. Puska-engedély 50 pengő. Diákoknak 50% engedmény. Öngyilkosok, a nagy keresletre való tekintettel, lényeges kedvezményben részesülnek.

5. A koldulási engedélyek magánirodája

Nem kell már korán kelni azoknak, akik koldulási engedélyüket akarják. Mindössze a magániroda költségeit kell az engedélyt kérőknek megfizetni. Azok, akik mellékucában akarnak koldulni, mindössze 100 pengőt fizetnek költségekre. Akik forgalmas utcába vágnak, a dupláját fizetik. Villanegyedben pótitelték is fizetendő. Kivételes esetekben a magániroda éjszaka is a felek rendelkezésére áll. Szó van arról is, hogy a nyári idény alatt a divatosabb fürdőhelyeken fiók-magánirodát létesítenek.

6. A magánirodaengedélyek magánirodája

Tekintettel arra, hogy ezerszámra kérnek magánirodákra engedélyt, a kormány úgy intézkedett, hogy magánirodát létesít a magánirodák engedélyének kiadására. Természetesen sor kerül a magánirodaengedélyeket kiadó magánirodák engedélyét kiadó magánirodák létesítésére is.

(PALÁSTI)

Az Akadémia előtt



I. Akadémikus: Mi az, új könyvet írtál?

II. Akadémikus: Igen.

I. Akadémikus: Az Akadémia fogja kiadni?

II. Akadémikus: Nem hiszem. Tudod, kérek, az Akadémia most nem ér rá kiadásokkal foglalkozni, mert a bevételekkel van elfoglalva.

Hány kiló ön?

Szereplők:

A nagyon sovány úr.

A nagyon kövér úr.

Szín: valamelyik dunaparti vendéglő terrasz. Vacsora után. Az elszózott ételmaradékok. Langyos este. A villanyfényvel versenyt süt a hold. Erre a holdra tapad a két vendég tekintete.

Sovány: Hogy mosolyog, nézze...

Kövér: Ön úgy találja, hogy a hold mosolyog? Hát nem látja, hogy legörbül a szájaszéle, mint aki sírni szeretne? Nekem elhiheti, uram, a hold most nagyon boldogtalan.

Sovány: És mért volna boldogtalan?

Kövér: Mert kövér.

Sovány: Ugyan kérem. A holdnak csak akkor van bánata, ha sovány. Napról-napra fogy, emésztí magát és aztán már nem is látni többé... Mert ilyenkor nagyon, nagyon szerencsétlen...

Kövér (sóhajt): Ha én fogyni tudnék, nem volnék szerencsétlen! Egész délután itt sétáltam a korzón, de egyetlen nő se nézett vágyakozva rám.

Sovány: Ha én meghíznék, úgy érzem, minden nő belémbolondulna...

Kövér: Hány kiló ön?

Sovány: Negyvenkettő.

Kövér: Volt idő, amikor én is voltam negyvenkét kiló.

Sovány: Igazán?

Kövér (keserűn): De a nők akkor se törődtek velem. Egyszerűen észre se vettek.

Sovány (érdeklődve): Mikor volt ön negyvenkét kiló?

Kövér: Hét éves koromban.

R'DEUXDY

A csendőr és a csavargó

— Na hallja, egy ilyen rongyos alakkal végigmenni a falun nem valami nagy büszkeség.

— Na és mit gondol, káplár úr, nekem valami nagy büszkeség magával menni?

Pöstyéni aforizma

ADDIG JÁRNAK A MANKÓSOK PÖSTYÉNBE, MIG ELTÖRIK — A MANKÓT.

Borsszem Jankó a színházban

A FIRHANG MÖGÖTT

BEÖTHY LÁSZLÓNAK azt mondja a héten valaki:

— Hallom, vezérem, hogy nemsokára Berlinben is átvesz egy színházat.

— Honnan veszi ezt? — kérdi csodálkozva Beöthy.

— Olvastam, hogy Bárdos Artur most Berlinben nyitott színházat — felelte az illető.

TIHANYI VILMOS, a Király Színház főrendezője Abbaziában nyaral. Társaságával a napokban az Adria partján sétált, mikor a társaság egyik tagja a lemenő Napra mutatva így szólt:

— Nézzetek, micsoda festői látvány ez a Nap. Hogy hanyatlik egyre lejjebb...

— Akárcsak a bécsi operett — jegyezte meg Tihanyi Vilmos.

Az OPERAHÁZ őszi újdonsága Stravinszky „Oedipus Rex”-e lesz, még hozzá Stravinszky eredeti szövegkönyvéhez ragaszkodva, latin előadásban. Tehát, mint látjuk, ezt az

operát nem a *polgári* publikumnak szánta az Operaház, legfeljebb a gimnáziumi publikumnak.

PICCAVER ősszel a Király Színház vendége lesz. Mint értesülünk, Somogyi Nusi erre az időre az Operaházban fog vendégszerepelni.

NAGY ENDRE kabaréja az idén alaposan megelőzte a parlamentet. Nagy Endre már most megnyitotta kabaréját.

AZ EGYIK magánszínházunk fiatal tagja azt mondja a héten a törzsasztalnál:

— A multkor csak egy szón múltott és már a Nemzeti Színház tagja vagyok.

— Hogy-hogy?

— Találkoztam Hevesi Sándorral és megkértem, hogy szerződtessen.

— Na és?

— Na és ő ahelyett, hogy igent mondott volna, azt mondta, hogy: nem!



ORVOS: Remélem, művésznő, estére elmúlik a láz és az éjszakát már Morpheus karjaiban töltheti.

MŰVÉSZNŐ: Doktorám, maga megint malac-dolgokat beszél...

Egy kis pletykát ah Jankó, ne legyen oly fajankó

— Pletykát a népnek!

— Rögtön, csak körülnézek, nem hallgatózik-e valaki.

— Oh, oh, ilyen diszkrét az ügy...?

— Borzasztómód! Ugyanis a Borsszem Jankó főszerkesztőjéről szól.

— Juj, de érdekes, mondja hamar.

— Hát kérem, megsúgom, tekintve, hogy most úgysem íthet agyon érte, mert jelen pillanatban, mikor kipletykázom őt, gyanútlanul lubickol az Adria kék vizében.

— Mondja már az Istenért!

— Csak türelem. Szóval a főszerkesztő úr, mint mondtam, az Adria partján tölti napjait, még hozzá reggeltől estig a felesége társaságában.

— Menjen már! Hol van itt akkor a pletyka?

— Hagyanak kibeszélni. Tehát M. J. főszerkesztő úr reggeltől estig a felesége társaságában tölti az időt, de...

— Jaj, ne kínozzon már.

— ... de este szenzációs fordulat áll be, mert az éjszakát már nem a felesége társaságában tölti.

— Hanem? ...

— Hanem Drégely Gábor társaságában. Új vígjátékát ugyanis Drégely társaságában írja. Voila!

Kedves Borsszem Jankó!

Az írók törzsasztalánál arról beszélnek, hogy egy ismert novellista paralizise odáig fejlődött, hogy már a nevét is elfelejtette. Valaki sajnálkozva mondja:

— Szegény ember, ennek ugyan végleg befellegzett!

Egy másik hozzáteszi:

— Még mindig jobb az ő esete, mint a tiéd, barátom. A te nevedet a közönség felejtette el.

Pech

A bankár így szólt a kis művésznőhöz:

— Esküszöm magának, angyal, hogyha nem tudnám, hogy már menyasszony, megkérném a kezét.

— Hogy milyen szerencséje van magának, apukám! Éppen ma bontottam fel az eljegyzésemet...

A színház társalgójában



— Képzeljétek, fiúk, a Rivierán, ahol nyaraltam, megkért egy francia márki...

— Mire?

A művészet két remeke

A kozmetikus elragadtatva szemléli két remekművét. Az egyik egy viaszbaba, amit a kirakatba fog elhelyezni. A másik pedig egy élő női arc, amelyiken most fejezte be több heti fáradságos munka után az összes kozmetikai műveleteket. Az öszülésnek induló haj aranyszőke lett, eltűntek a szeplők, eltűnt a bagariaszínű ráncos bőr és az egésztest jótékony zománc fedi. A fakó ajkak vértelenségét vastag rúzsréteg pótolja. A fáradt szemnek az atropin új csillogást kölcsönöz. — Először a viaszbabára mutatott:

— Nézze csak ezt a kirakatbabát. Ugy-e, majdnem olyan, mintha élne! És mit szól a nagyságos asszony arcához?

— Igazán, ilyen gyönyörűen csak ön tud dolgozni. A nagyságos asszony most majdnem olyan szép, mint ha igazi viaszból volna!



— Rémes, kérlek! Nem tudom rászoktatni a feleségemet, hogy éjjel előtt ágyba menjen. Minden áldott nap éjjelutánig fent van.

— És mit csinál?

— Rám vár!

A komikus kisfia a második elembe jár. A tanító az „ellentét” fogalmát próbálja belevetni a kis lurkók fejébe. Mikor azt hiszi, hogy ez valamennyire sikerült, felszólítja az egyik fiút, hogy mondjon egy példát az ellentétre.

— Hideg és meleg, — hangzik az élelmes válasz.

— Helyes. Mondj még egyet.

— Édes és keserű.

— Nagyon jó. Leülhetsz.

Most a komikus fiához fordul:

— Hát te tudnál-e példát mondani?

— Igenis, tanító úr. A papa meg a mama.

A Borsszem Jankó legközelebbi száma augusztus 20-án jelenik meg

Őnagysága válni akar

Történik egy kávéház terraszán, uzsonnaidőben. A levegő tele van dohányfüsttel, ami nem csoda: túlröviden nők vannak a terraszon. A meghitt sarokban ketten ülnek egy asztalnál. A fiatalasszony és a fiatalember. Az a vágyakozó tekintet, ahogyan az ifjú az asszonyra néz és az a diadalmas mosoly, amely az asszony ajkán ül, első pillantásra eláruja a kávéházi flörtöt.

AZ ASSZONY: Maga csunya...

AZ IFJÚ: Maga pont az esetem. Boldog lehet az a férfi, akinél ilyen ragyogó felesége van. Képzelm, mennyire imádja...

AZ ASSZONY: Megnyugtatom. Az uram mostanában nagyon elhanyagol.

AZ IFJÚ (sóhaj): Oh, bár ki tudnám ragadni önt annak az embernek a karjai közül...

AZ ASSZONY (nyomatékkal — az asztal alatt): Ugy gondolja, hogy elváljak tőle?

AZ IFJÚ: Igen. Ez egyetlen vágyam, egyetlen reménységem.

AZ ASSZONY: De hiszen, alig félórája, hogy ismer...

AZ IFJÚ (áradozva): Amikor elhaladtam itt, a terrasz előtt és tekintetünk találkozott, rögtön láttam, hogy ön az, aki kell nekem, akire vártam, akit a sors számomra rendelt...

AZ ASSZONY: Hihetek megének?

AZ IFJÚ: Volt a nézésében valami, amiből azonnal kiéreztem, hogy önnél nyert ügyem lesz és éppen ezért volt bátorságom az asztalához ülni. Ahogy ön rámemelete tekintetét, az az edes szomorú nézés, szemének az a kifejező, finom varázsa...

AZ ASSZONY (közbe): Maga is olyan szimpátikus volt nekem. Míngyárt éreztem, hogy magában nem fogok csalódnai. Aki ilyen csúnya...

AZ IFJÚ (mohón): Meg lehet győződve róla, bennem nem csalódnai.

AZ ASSZONY: Szóval azt akarja, hogy elváljak az uramtól?

AZ IFJÚ (hívvel): Boldoggá tene, asszonyom...

AZ ASSZONY: Hát jól van. Én bízom magában.

AZ IFJÚ (zsebéből egy ívet vesz elő): Akkor tessék, írja ezt alá...

AZ ASSZONY (nagyot néz): Mi ez?

AZ IFJÚ: Ügyvédi meghatalmazás.

AZ ASSZONY: Hát kicsoda maga?

AZ IFJÚ: Ügyvédjelölt vagyok. Én szállítottam a principálisomnak a válópörököt.

Müizlés

A kormányfőtanácsosné bemegy a könyvkereskedésbe:

— Kérem, tegnap vásároltam egy könyvet, de nem felel meg.

— Miért, ha szabadna kérdezni, méltóságos asszonyom? Hiszen ez a legújabb Romain Rolland-kötet.

— Elhiszem, de a fedelének színe nem illik a szalónom tapétájának színehez.

Tabáni idill



— Mondja Aranka, diszkrét ember a maga férje?

— Miért kérdi?

— Mert nem szeretném, ha kipletykálná a viszonyunkat

Maga csak tudja Salamon bácsi...

érdemes-e sajnálni az ellenzéket, ha jövőre is meddők lesznek a kormány ellen folytatott harcai?



— Persze, hogy tudom: nem érdemes. Hiszen az esetük pont olyan, mint a bibliai József esete. A Krendl Sólétsetzer ugyanis, aki igen vallásos asszony volt, szombatonként, mikor elolvasta a biblia heti szakaszát, állandóan elérzékenyült a bibliai József esetén.

— Ezek a gonosz testvérek — mondogatta — eladják azt az ártatlan gyereket a pogányoknak! Ilyen szívtelenség!

A következő évben azonban, mikor a biblia olvasása közben a József esetéhez ért, így szólt:

— Tavalý megsirattam a szegény Józsefet, de most már nem bánom, hiszen tudhatta volna tavalýról, kikkel van dolga, miért nem vigyázott maga az idén jobban?

— Hát arról mi a véleménye, vajjon milyen pártállásúnak vallja magát Gömbös, ha majd államtitkár lesz?

— Erről eszembe jut a Nüte Krepecer esete. A Krepecer miután csödbe jutott, elhatározta, hogy megszökik.

Szerzett magának egy útlevelet Kisbörgözdí János névre és vonatra ült. Mikor a határhoz ért, megállítja egy detektív:

— Hogy hívják magát?

A Krepecer, aki még nem szokott hozzá az új névhez, gondolkodott, gondolkodott, de nem jutott eszébe, tehát így szólt:

— Hogy mi a nevem? Semmiesetre se Nüte Krepecer!

— A Gömbös oreság esete ugyanilyen. Ha megkérdezik majd tőle, mi a pártállása és hirtelenében nem tud rá válaszolni, azt fogja mondani: Semmiesetre se fajvédő.

— Mi a teendője a pesti kereskedőnek az alatt, mialatt a kormány jövedéki törvényen, naptár-rendeleten és újabb adóemeléssel törí a fejét?

— Az öreg Lézer Loser haldoklott és a család elküldött a chevrához, a rabiért. Megjött a rabi és kezdett imádkozni, vele együtt az egész chevrá. Egyszerre csak felül az ágyában a nagybeteg Lézer és elhaló hangon így szól:

— Rebelében! Mit kell nekem ilyenkor mondani?

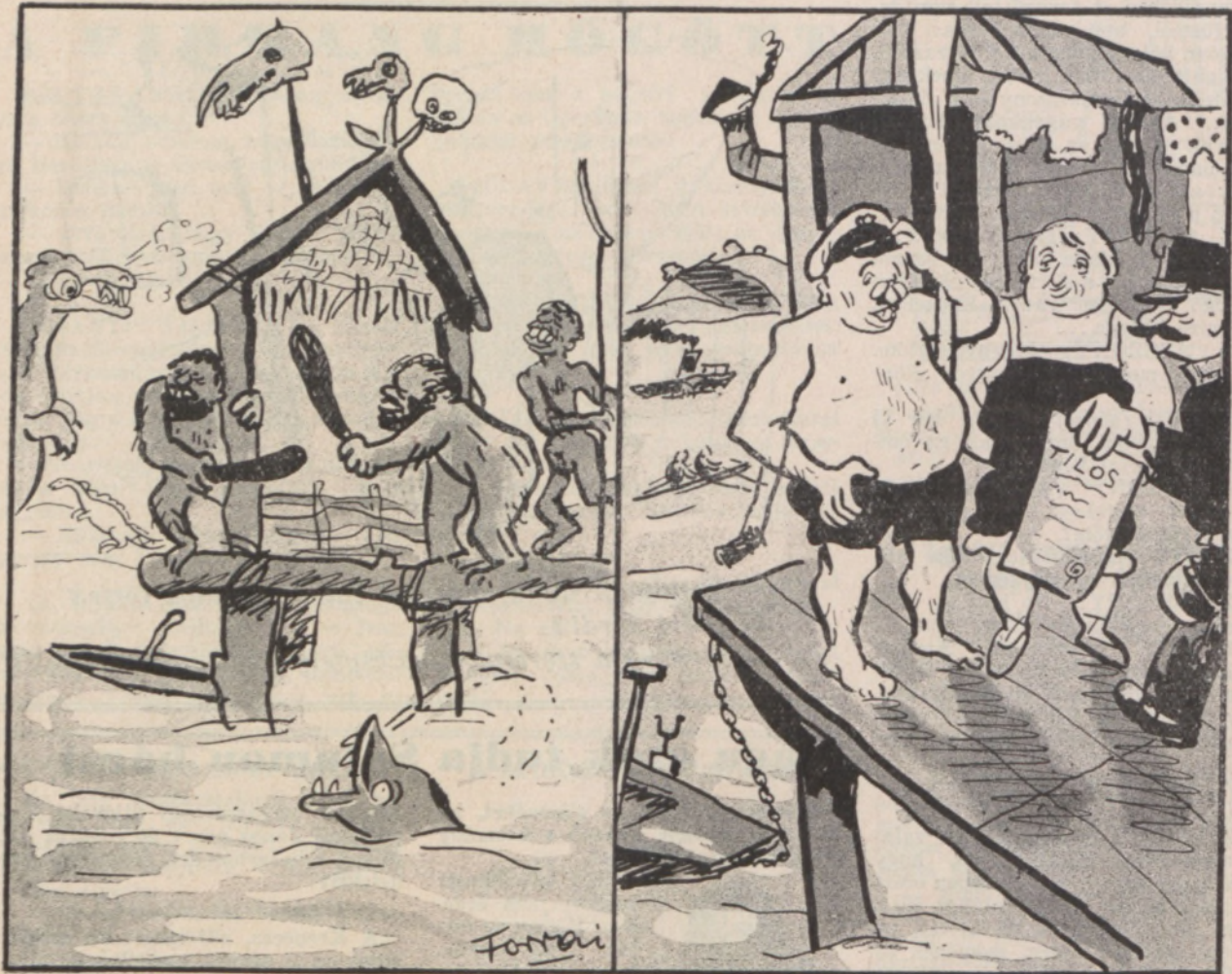
A rabi borzasztó dühbe jött:

— Mi közöd hozzá?! Micsoda chüce dolog ez? Mink itt imádkozunk és te megzavarsz minket?! Te csak nyugodtan haljál meg és ne törödj semmivel!

Mi készül Jugoszláviában?

A belgrádi kormány elhatározta, hogy a legutóbbi események hatása alatt a jugoszláv állam nemzetközi SHS jele helyett az SOS jelzést lépteti életbe.

EGYKOR ÉS MA



**A cölöpházak lakói
ettől féltek**

**A week-end-házak lakói
ettől félnek**

Hogy festenek a hirdetések néhány év múlva

1928 júliusában ezt a hirdetést olvastuk az egyik nagy napilapunkban: Részletügynök nyakkendő részleteladására felvétetik. Nem nehéz megjósolni, hogy 1930-ban ugyanott a következőket fogjuk olvasni:

Előkelő szövetséguccai úrinő úriemberek rövid ideig tartó szövetségét keresi. Hitelképes egyének a szövetségi díjat részletre is fizethetik. Ügynökök, kik segítenek szövetségeseket létrehozni, természetbeli díjazásban részesülnek. Ajánlatokat „Disztिंगvált” jeligré a liliumuccai fiókkiadóba kérek.

A Széchenyi-strandfürdő igazgatósága közli a nagyérdemű közönséggel, hogy egy fürdés árát 15 pengőről 12 pengőre szállította le. Ez a csekély összeg is 12 havi egyenlő részletben kényelmesen törleszthető és így, mire egy újabb fürdés

szükséglete felmerül, a korábbi fürdés ára már egészen le lesz törlesztve.

Fogpiszkáló-nagykereskedés keres ügynököket, kik magánfogyasztóknak részletre árusítanak. Mellécikk gyanánt limonádéhoz való szalmaszállal, mint kiválóan alkalmas részletüzleti tárggyal foglalkozhatnak. Részletes ajánlatokat „Utolsó szalmaszál” jeligré a főkiadóba kérünk.



ORVOS: Látja barátom, most már sokkal könnyebben köhög.
BETEG: Nem csoda, kérem, hiszen egész éjjel gyakoroltam.

Tekintetes Akadémia!

Van szejencém bejelenteni igényemet a Vigyázó-vagyon engem megillető jészéje. Én tudniillik a caládhöz tajtozom. Vigyázó voltam a hajmadik elemiben. Teljesz tisztelettel

Vigyázó Lacika

Tanítónő: Csak tíz napig lennék a mamád, majd rancba szednélek én téged, Fricike!

Fricike: Előbb majd megkérdezem a papától, hogy tetszik-e neki a tanító néni.

Kedves Borsszem Jankó!

Barátom süket. Egy napon érdeklődtem, hogy érzi magát a felesége. Így válaszolt:

— Milyen kellemetlen eset! Évek óta bajlódok vele és nem tudok tőle megszabadulni.

Barátom ugyanis a sükettségére gondolt.

Képeslapok a balatoni Kultúrnapról

Összeállította: Mezős. Rapolla. Forrai.



A diszkrét ember

Egy úr spenótot eszik a nyári vendéglőben. Egyszerre rémülten felkiált:

— A fene egye meg! Egy eleven békába haraptam!

A barátja, aki mellett ül, így szól:

— Én láttam, hogy benne van a béka a spenótban.

— Hát miért nem szóltál, te gazember?

— Akartam is szólni, kérlek, de a béka folyton hunyorgatott rám a szemével, hogy ne szóljak.

Dal a balatoni kultúrnapon

Sötét van, nem látok,
Csak a villám gyújt kis világot.

TAVIRAT
BAJTARS
BALATONALMADI
AZ ALMADI NEM ESIK
MESSZE A FAJÁTÓL?
SEIFFENSTEINER
SALAMON

Erdőben

— Pénzt vagy életet!
— Itt a tárcám!
— No most az egyszer jól becsap-
tam magát. A revolverem nincs is
megtöltve.
— És honnan tudja maga, hogy
a tárca meg van töltve?

Cáfolat

— Igaz, hogy a kedves anyósa
beteg?
— Egyik sem igaz! Se nem beteg,
se nem kedves.

ARANYKÖPÉSEK

Ellenségeimmel szemben vagyok a legmegértőbb: a legszebb nőt kívánom nekik feleségül.

Némely nő olyan, mint a kisgyermek: nem tud vigyázni magára.

Az itatóst is kidobják, ha teleítta magát.

A feleség unalomból csal, a férj szórakozásból.

Az alkalmak teremtésében a nők a mesterek, az alkalmak kihasználásában a férfiak.

Némelyik férj sok nővel csalja meg a feleségét, de azt a sok nőt csak egygyel: a feleségével.

A legtöbb nő olyan, mint a gyerek: nem elég, ha egyszer szólunk neki.

Karádi Emil

5:2

arányban győzték le a német vizi-pólósok a magyarokat. Hát mi már sohasem győzünk, ha németekkel kerülünk össze? ... Se vizen, se szárazon? ... Se 1928-ban, se 1918-ban? ...

Az én tanítási módszerem



Írta: a BORSSZEM JANKÓ
mógendóvidos cikkírója

Borzadva gondolok a múlt idők elavult oktatási módszerére. A tanulókat kihallgatással, szóbeli és írásbeli vizsgákkal kínozták. Ezen gyökeresen változtatnom kellett és sikerült is oly tanítási módot kigondolnom, mely a tanítványok legmagasabb fokú szabadsága mellett a legnagyobb sikerre vezetett. Nálam, mint minden, az oktatás is pont fordítva történt. Én előadásaimon tárgyamból a legkitűnőbbben előkészülve, könyvekkel, füzetekkel, frószerekkel dúsán felszerelve, pont kilenckor megjelentem az előadóteremben. A tanítványok — minden kényszer nélkül — tetszés szerinti időben érkeztek. Könyvek és jegyzetek használatát eltiltottam. Ellenben mindegyik tanuló nál volt egy notesz (azelőtt rettegtek tőle), amelybe ők az előadásaimat megillető osztályzatot a legjobb megítélésük szerint jegyezték be. Ők kérdeztek, én feleltem. Sőt, ha nem kérdeztek, akkor is. Sorozatos

előadásaim megkezdésekor én mindent tudtam, ők semmit. Előadásaim végén ők többet tudtak, mint én. Hogy honnan tudom ezt, mikor a tanítványokat sose kérdeztem ki? Az általuk adott jegyeimből láttam. Eleinte sűrűn feleltem, jelesre, jóra, később, mikor már óriási felkészültséggel sikerült tudásomat átplántálnom, az elégséges és kevésbé elégséges jegyek között az elégtelenek is előfordultak. Az ő tudásuk az én kitűnően bevált módszerem által oly mértékben gyarapodott, hogy nemsokára őket kell kérnem, hogy engem oktassanak.

Figyelmem nemcsak az előadások színvonalára terjedt ki, igyekeztem tanítványaimat az anyagi körülményektől teljesen függetleníteni. Uzsonnát hozni megtiltottam, ellenben gondom volt, hogy tanítványaimnak mindenkor az előadási anyagnak megfelelő, ahhoz harmónikus illő tápanyagok álljanak rendelkezésre. Például: „A magyar néplélek amerikai szemüveg nézve” című előadás-sorozatomból felváltva marhapörköltet, jó homoki bort, vagy vajat, tejszínhabot és dzsemet szolgáltattam fel. De úgy vettem észre, hogy tanítványaimat a magyar néplélek jobban érdekelte, mint az amerikai szemüveg. „A székelkek eredete” című felolvasásom az egyidejűleg beadott székelgulyással együtt óriási érdeklődést váltott ki. Még jobban tetszett és nagyobb hallgatóságot vonzott „A tiszai halászatról” szóló ismeretterjesztő előadásom, melynek alkalmából harcsa, ponty és kecsge halfajokból a szegedi Bagics Rozál által személyesen készített ízletes halászlé a halászat fontosságát még jobban kidomborította. „A jégkorszak” című elmefuttatásom, melyet 50 fokos hőségben tartottam, minden várakozásom ellenére nagy hallgatóságot vonzott, úgy, hogy a jégkorszakbeli tájakat ábrázoló párféremekművek és az úszkáló jégdarabokkal és szalmaszálakkal csábosan felszerelt limonádék és oranzsádók kevésnek is bizonyultak. „Van-e jelentősége a lótenyésztésnek az autók és repülőgépek korszakában?” című tanulmányom előadásakor hallgatóim a tormás virsli, vagy virsli saftban között válogathattak.

Egy alkalommal előadásomat pár percre hirtelen félbe kellett szakítanom és ahogy a folyosóra lépek, legnagyobb meglepetésemre egy egész kocsitábor — gyermekkocsikból — a megfelelő tartalommal, akadályozott sürgős tovahaladásomban. Visszatérve, érdeklődésemre azt a felvilágosítást kaptam, hogy az anyák mind hallgatóim, akik gyermekeiket másra nem bízhatják, tehát inkább hagyják őket a folyosón egyedül, mert hisz szükség esetén, ami igen gyakori, a közelben vannak. Én persze azonnal gondoskodtam egy megfelelő napközi otthon felállításáról, ahol a tudás-szomjas anyák gyermekei szakavatott és tejhatalommal felruházott dadák védőszárnyai alatt csünghettek a tudomány emlőin reggel, délután, este.

Ajánlom új tanítási módszerem megszívlelését és követését az összes modernül gondolkodó pedagógusoknak!

Eltalálta ...



... hogy KEM^oLITE a legkülönb szépítőszert



A Norinbergi család

IRJA: HESZ FERENC



Nyári gondok

(Szereplők: Norinbergi úr, kereskedő, a róla elnevezett szakmából és béneje. Idő: ebéd után. Norinbergi úr ujságot olvas, mikor megszólal)

NORINBERGINÉ: Samu!

NORINBERGI (felüti a fejét az ujságból): Na?

NORINBERGINÉ: Emlékszel, mit ígértél nekem télen?

NORINBERGI: Nem.

NORINBERGINÉ: Gondolkozzál csak egy kicsit.

NORINBERGI: Rögtön, csak előbb elolvasom ezt a vezércikket.

NORINBERGINÉ: Már ezerszer mondtam neked, hogy ne olvass ujságot, ha hozzád beszélek.

NORINBERGI: Mi az, már az ujságolvasásról is le akarsz szoktatni?

NORINBERGINÉ: Dehogy akarlak, miattam olvashatsz reggeltől estig, de ha beszélek, akkor tedd le azt a vacak ujságot.

NORINBERGI: Jó vice! Mikor nem beszélsz te? Reggeltől estig be nem áll a szád.

NORINBERGINÉ: Akkor olvassál éjszaka, amikor alszom.

NORINBERGI: Látod, mama, erre már én is gondoltam. De melletted, sajnos, ezt sem lehet.

NORINBERGINÉ: Miért?

NORINBERGI: Mert neked még a reggelt sincs türelmed megvárni: te álmodban is beszélsz.

NORINBERGINÉ: Csak te hallgass! Te meg olyanokat nyögsz álmodban, mintha nyúznának.

NORINBERGI: Mit csináljak, fiam, ha állandóan a te barátságatlan anyáddal álmodom?

NORINBERGINÉ: Mit akarsz megint a mamától? Mit emlegeted állandóan?

NORINBERGI: Igazad van. Ha sokat emlegetem, még megjelenik. Mára már úgyis itt járt, amint látom.

NORINBERGINÉ: Miből látod?

NORINBERGI: Abból, hogy a fényképetem megint a szemétkosárban találtam, mikor hazajöttem.

NORINBERGINÉ: Samu, te megint kiállhatatlan vagy.

NORINBERGI: Nem rossz! Te nem hagysz nekem békét és én vagyok a kiállhatatlan.

NORINBERGINÉ: Miért? Ki kezdte megint, nem te? Ha egy szót szólok, rögtön a plafónon vagy.

NORINBERGI: Dehogy vagyok a plafónon, mama. Ha ott lennék, akkor már régen leszedtem volna azokat a pókhálókat, amelyek a te figyelmedet már hetek óta elkerülik a takarításnál.

NORINBERGINÉ: Jobban tennéd, ha a pókhálók helyett az ígéreteiddel törődnél.

NORINBERGI: Miféle ígéreteimmel?

NORINBERGINÉ: Például azzal az ígéreteddel, amit a télen tettél.

NORINBERGI: Mit ígértem én neked a télen?

NORINBERGINÉ: Azt ígérted, hogy azon a pénzen, amibe az a bunda került volna, amit kértem, az idén nyáron tengeri fürdőre megyünk.

NORINBERGI: Tudod, mama, én meggondoltam a dolgot. Inkább azt a bundát veszem meg.

NORINBERGINÉ: Majd télen, mi?

NORINBERGI: Ez is egy kérdés! Hát persze, hogy télen. Olyan jól megy nekem, hogy nyáron is bundákat vegyek neked?

NORINBERGINÉ: Tudod mit, Samu, én lemondok arról a bundáról és inkább a tengeri fürdőt választom.

NORINBERGI: Hát nem többet ér neked egy bunda, mint az a vacak tengerparti nyaralás? Annak pár hét alatt vége van, egy bunda meg tíz évig is eltart.

NORINBERGINÉ: Csakhogy én biztos vagyok abban, hogy te azt a bundát ezen a télen sem fogod megvenni.

NORINBERGI: Na és? Minél később veszem meg, annál tovább tart.

NORINBERGINÉ: Nézd, Samu, én már ismerlek téged, te télen állandóan nyaralást ígérsz, nyáron meg bundát, a végén aztán egyikből sem lesz semmi. Hát vedd tudomásul, hogy többé nem fogsz ki rajtam. Te nekem télen azt ígérted, hogy ha lemondok a bundáról, az idén tengeri fürdőre megyünk. Hát én megtettem a kötelességemet és lemondtam. Szóval a mór megtette kötelességét, a mór elmehet — tengeri fürdőre.

NORINBERGI: Miféle Mórról beszélsz te?

NORINBERGINÉ: A velencei móról.

NORINBERGI: Ja? Azt hittem, hogy a nagybátyádról, a Löwy Mórról.

NORINBERGINÉ: Dehogy a Löwy Mórról. Nem tudom, hogyan lehet összetéveszteni a velencei mórt a Löwy Mórral? Nem ismered a velencei mórt?

NORINBERGI (gondolkozik): Velencei... Velencei...? Várjál, csak nem hívták azt azelőtt Weisznek?

NORINBERGINÉ: Ugyan kérlek!

NORINBERGI: Akkor nem ismerem. Egy Weisz Mórt ismertem, de velenceit nem. Egyáltalában micsoda név az, hogy Velencei? Egy tükröt hívnak velenceinek, de egy Móricot!

NORINBERGINÉ: De, Samu, kérlek, én Othellóról beszélek, Desdemona férjéről.

NORINBERGI: Azt szintén nem ismerem. Mit gondolsz, köteles vagyok én minden barátod férjét ismerni. No, de ez nem is fontos. Azt mondd meg inkább, melyik tengeri fürdőre akarsz menni?

NORINBERGINÉ: Menjünk a Csendes-tenger mellé.

NORINBERGI: Sajnálom, mama, de ezt nem merem megígérni neked.

NORINBERGINÉ: Miért?

NORINBERGI: Mert hogyha emellé a Csendes-tenger mellé viszlek, akkor ez a szegény tenger, ahogy én téged ismerlek, már nem lesz többé csendes.

Étkezőkocsiban

— Pincér, ez a kávé nem elég sötét.
— Tessék egy pillanatig várni, nagyságos úr, rögtön alagútba érünk.

Műértő

A festő odaszól a modellt ülő kormányfőtanácsosnénak:

— Na, most a háttérre fogom festeni.

— Megforduljak?

Pesti divatszalonban

— Milyen lesz az őszi női divat?
— Úgy hallom, szenzációs.
— Hogy-hogy?
— Öltözködni fognak.

Józanság

— Papa, megkérte tegnap a Kovács a kezemet?

— Dehogy! Egészen normálisan viselkedett.

A miniszterek is szenvednek a melegtől

Mint jól informált helyről értesülünk, egyes minisztereknek Bethlen kormányrekonstruáló tervei miatt magy melegük van.



Molnár Jenő tréfái

Hogyan védekezünk a hőség ellen

Az attól függ. Másképp védekezik a gazdag és másképp a szegény. Másképp a férfi és másképp a nő.

A gazdag ember

egyszerűen otthagyja azt a helyet, ahol hőség van, vasuti jegyet vált és elutazik. Van-e nagyobb élvezet, mint negyvenfokos kánikulában huszonegy órát utazni? Csak hogy a gazdag ember fittyet hány az izzadásnak. A gazdag mindent kiizzad, még a hálókocsijegy árát is, viszont fejedelmien érzi magát a fél lépés széles, két lépés hosszú hálófülkében, lehetőleg másodmagával, mert még a hálókocsijegy árát is, viszont fejedelmien érzi magát a fél lépés széles, két lépés hosszú hálófülkében, lehetőleg másodmagával, mert jó az isten és nem feledkezik meg az orvosokról, akik a gazdag ember gyomorrontásából és bélhurutjából igen jól megélnék a nyári fürdőhelyeken.

Mikor megérkezik a gazdag ember, első dolga, hogy a szálló fürdőszobájában letussolja magát. Mert jó az isten és gondoskodik az orr-, gége- és tüdőspecialistákról is, akiket másnap toroklobbal, torokgyíkkal, kiszáradt orral, krákogva, rekedten keresnek föl a jómódú páciensek. Az orvos első dolga, hogy egy hétre eltiltja a gazdag embert a fürdözéstől. Közben vál-

tozatlanul dühöng a kánikula és ép oly változatlanul dühöng a gazdag ember, aki nem tudja forró testét lehűteni a tenger hullámaiban.

A nyolcadik napon végre megkezdheti a fürdözést. Természetesen találkozik egy-két ismerőssel és elmondja nekik a maga külön pehhes esetét, amit az ismerős gazdagok a maguk külön pehhes eseteinek előadásával viszonzoznak. Közben süt a nap és a gazdag ember nem veszi észre, hogy csekély harminc perc társalog trikóban, födetlen fejjel. Mert jó az isten és nem feledkezik meg a patikusokról sem, akikhez másnap beállt a gazdag ember és különféle kenőcsöket meg olajakat vásárol, hogy pecsenyévé sült bőrét, úgy-ahogy, rendbehozza. Egész nap szenved a gazdag ember, aki pedig föl se szisszen, ha a szegény ember bőrét nyúzza, de vigasztalódik, hogy új bőrt kap, mert most történt meg vele először, hogy lesült a bőr az arcáról.

Két-három éjszaka nem tud aludni az égési sebektől, de már a nyaralás második hetének végén boldogan konstatálja, hogy az első tűrhető napja van. Még néhány nap és már egy kis mulatságra is kedve támad. A fürdőben megismerkedik egy úrinővel, aki órákig cikkázott körülötte, majd a víz alá bukva megfogta a gazdag em-

ber erszényét, föltéve, hogy a gazdag ember a vízbe is erszényt visz magával. A gazdag ember megtudja, — a hölgytől természetesen — hogy egy nyugalmazott tábornok leánya, jelenleg elvált asszony, mert a férje, akinek Romániában szüntelenül bugyogó petróleumforrásai vannak, megcsalta őt és ő bánatában mellen alul és csipőn felül dekoltálva úszkál a sós hullámokban. A gazdag embert büszkévé teszi a hódítás és büszkesége a tetőfokát éri, amikor másnap már ő egyenlíti ki az úrinő panziószámláját. A gazdag embert számosan irigylik, főleg a többi úrinő körében és ez az irigység a tetőfokát éri, amikor a gazdag ember szívehélyge egy nap teljesen kifosztja lovagját és kerekét old, hogy egy másik fürdőben folytassa úriasszonyi tevékenységét. A gazdag ember mélyen hallgat, táviratilag újabb pénzek átutalását kéri a bankjától és elhatározza, hogy a szabadsága hátralevő öt napját teljesen a pihenésnek szenteli.

Ez alatt az öt nap alatt egy ideg-specialista kezeli a gazdag embert. Mert jó az isten...

A szegény ember

a pokoli hőségben arra gondol, miből fog fűteni a télen és ettől alaposan lehül. Egyébként is kevesebbet szenved a szegény ember a melegtől, mint a gazdag, mert óvatos lévén, mindig a fal mellett jár. Ott pedig árnyék van. A szegény ember alig izzad nyáron, egyszerűen nincs mit kiizzadnia; a jószívű állam, a nagylelkű munkaadó és a fenkölt gondolkodású háziúr nem hagyott meg egyetlen csepp sem benne. A szegény ember azért sem izzad, mert keveset mozog, ellentétben a gazdagokkal, akik folyton fickándoznak. Próbáljon csak a szegény ember sokat fickándozni abból a pénzből, amit keres! Végeredményében a szegény ember inkább szíveli a kánikulát, mint a végrehajtót, mert bár mindakettő lehúzza róla az inget, a hőség előbb-utóbb enged, de a végrehajtó sohasem enged.

A férfi

kevésbé szereti a nagy hőséget, mint a nő, mert

1. a melegben minden tapad,
2. a melegben nem tud rendesen öltözködni,
3. a melegben nem tud dolgozni,
4. a melegben sok hűsítőt kell fogyasztani,
5. a melegben nem kívánja a szerelmet.

A nő

ezzel szemben határozottan szereti a hőséget, mert

1. a melegben minden tapad,
2. a melegben nem kell szemérmesen térdig öltözködni,
3. a melegben sem kell dolgozni,
4. a melegben még több rúzszt és púdert lehet fogyasztani,
5. a melegben szemrehányást tehet a férjének, hogy már nem szereti őt és addig kínozza, amíg az ura nyaralni küldi, jól tudva, hogy a fürdőhelyeken mindig akadnak elszánt férfiak.

Vigyázat!

Vigyázó kegyeiből dúsgazdag föld-birtokos lett az Akadémia. Csak aztán gazdag legyen a termés az akadémiai tudomány terén is. Mert jaj nekünk, ha az Akadémia tudománya ugyanott lesz, ahol a vagyona: holdban.

Csekélység

— Kedves Szerkesztő Ur! Barátnőmnek, Laurának meghalt a férje. A temetést követő napon Béla meglátogatta az özvegyet. Béla a család régi barátja volt. A történeti hűség kedvéért: nem először látogatta meg. Laura a díványon ült és zokogott.

— Ne sírjon, — vigasztalta Béla. Nem értem, miért sír, hiszen úgysem szerette olyan nagyon a férjét, akármilyen derék ember volt. Minek izgatja fel magát?

— Hagyja, kérem! — felelt Laura. — Mostanában szörnyű ideges vagyok. És minden csekélység felizgat...



— Én azt hiszem, arra az olympiai epée-versenyre Andrassy Gyulát kellett volna kiküldeni. Epében határozottan ő vezet.

Pesti férj álma augusztusban

Mostan augusztusban éjjel,
Sok baj van a pesti férjjel,
De legtöbb baja van főleg
A jó pesti családfőnek.

Fejében, ahogy lefekszik,
Álom és próza verekszik,
Mert higgyék el, az se üzlet,
Hogy ha a férj szalmaözvegy.

Még nejt ki sem kísérte,
Máris egy inzultus érte,
Egy kis nőnek szépet sügött
S pofont kapott, csak úgy zúgott.

Egy öröme van a nyárnak:
Vonaton ülni vasárnap,
De a férjnek az a vesztesé,
Ha közelg a szombat este.

Nincsen nyugta este-délben,
Neje pénzt kér több levélben
S mert tudja, hogy ettől retteg,
Kér még öt-hat toalettet.

Ilyen álom persze izgat,
A férj egész' beleizzad
És cserepes lesz a szája,
Doktort rendelnek hozzája.

S ha már doktor örzi ágyát,
Megvizsgálja öngyűságát
S így szól egészségünk öre:
Küldje nejét egy fürdőre...

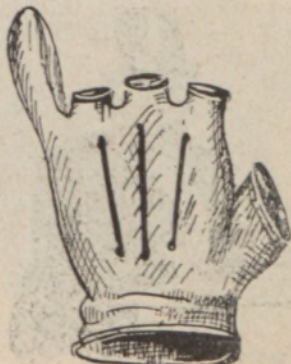
— Mit csináltak a külföldi bir-
kózók, mikor Keresztes győzelmét
végignézték?
— Ijedtükben kereszttestet vétet-
tek!

Fogas kérdés

Tanító: Hogyan lehet megállapí-
tani, milyen idős a liba?
Samuka: A fogról.
Tanító: Micsoda beszéd ez! Hiszen
a libának nincs foga.
Samuka: De nekünk van.

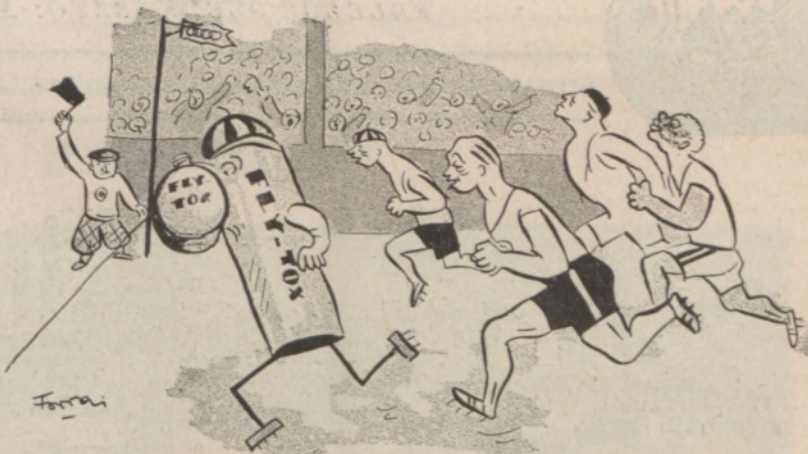
Néhány pesti jasszt kellett vol-
na kiküldeni az Olimpiászra. Azok
verhetetlenek a disz-koszban.

Ez az a keztyű,



AMELYBE KERESZTES
DUDÁLNI TANÍTOTTA AZ
ELLENFELEIT.

Az Olimpiászon



Elsőnek futott be a FLY-TOX

Képrejtvény



A mult számban közölt rébusz meg-
fejtése: „Dalegylet”. A megfejtők
közül Fischer Henrik, Budapest (Ró-
zsa ucca 38.) kap könyvjutalmat.

— Haala, a csehek birkozója
hatodik lett a kisközépsúlyban.
— Haalát adhat az Istennek,
hogy nem tizenhatodik lett.

Pesti eset

Két betörő hosszú munka után vég-
re megfúrja az úgynevezett tűz- és
betörésmentes pénzszekekrényt. Az
egyik odaszól a társának:

— Hallod-e, haver, úgy látszik, ez
a pénzszekekrény a legújabb pesti ta-
lálmány.
— Miféle találmány?
— Nem csak tűz- és betörésmentes,
hanem pénzmentes is.

7

Hét modern gyógymód

rheuma, ischias, ideg, ütőérbaj
ellen.

Dr. RÉH ELEKTROMÁGNE-
SES GYÓGYINTÉZETÉBEN

VI, Vilma királynő út 11 sz.

KÉRJE A 7-ES PROSPEKTUST!

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ:
MOLNÁR JENŐ DR.

MŰVÉSZETI FŐMUNKATÁRS:
GÁSPÁR ANTAL

LAPTULAJDONOS:
BORSSZEM JANKÓ LAPKIADÓ RT.
IGAZGATÓ: MOLNÁR EMIL
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
VI, MOZSÁR U. 9. TEL.: T. 233-24.

NYOMATOTT
BIRÓ MIKLÓS NYOMDAI MŰINTÉZETÉBEN
VII, RÓZSA UCCA 25

A BORSSZEM JANKÓ
előfizetési árai:

Egész évre . . . 20 pengő — fillér
Félévre . . . 10 pengő 50 fillér
Negyedévre . . . 5 pengő 50 fillér

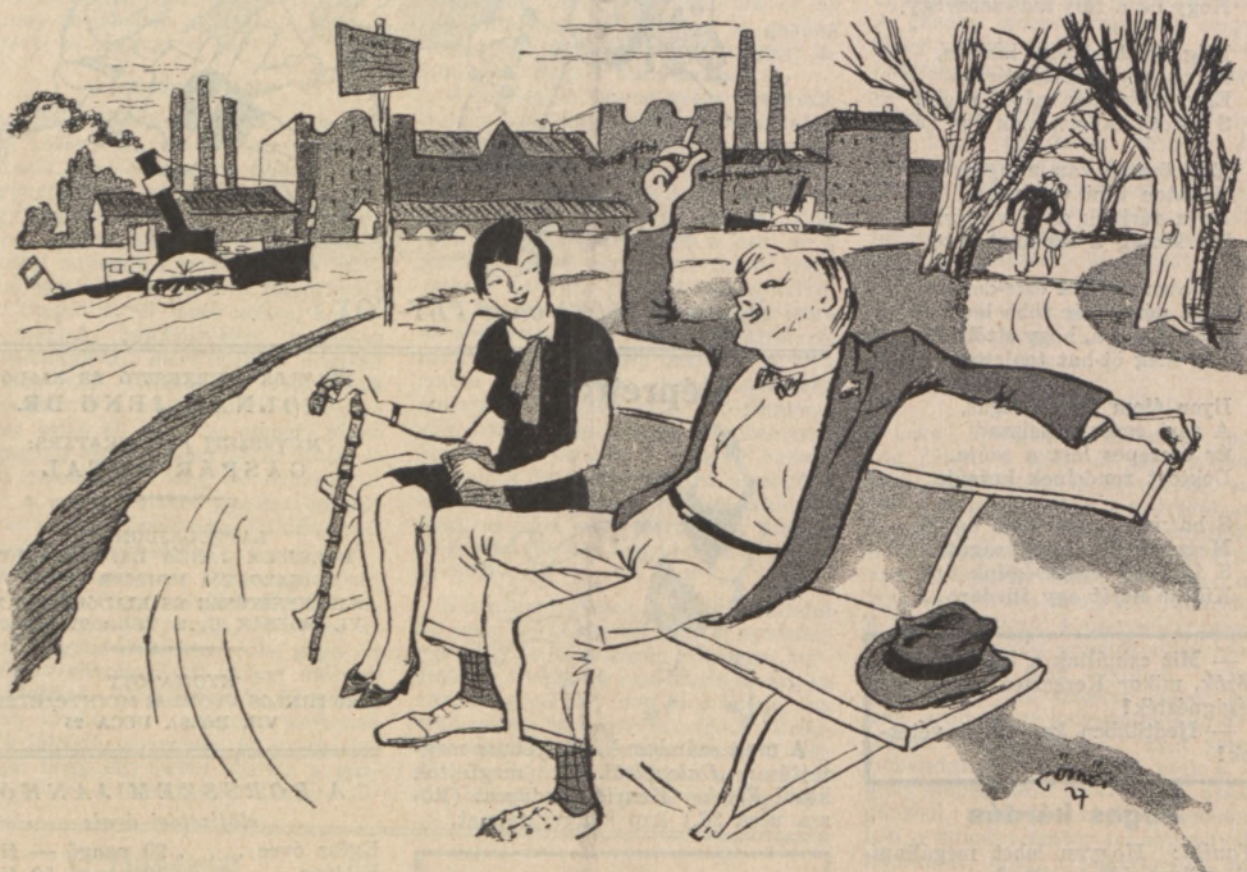


AZ OLIMPIÁSZ
KERESZTES VITÉZE

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1928 AUGUSZTUS 10. * 23 (3098.) SZÁM * HATVANEGYEDIK ÉVFOLYAM



- Kár, hogy nem ment el Mancika az Olimpiászra.
- Miért?
- Biztosan nyert volna távugratásban.

Szabadkai vicc

— Korosec, az új belgrádi miniszterelnök, azt mondta, hogy a kormány rá fogja kényszeríteni a horvátokra az államegységet.

— Horvátországban és Szlavóniában? Talán a holdban!?

— Az lehet, de akkor majd Hold-korosec lesz a neve.

A tihanyi visszhangnál

ÉN: Mikor lesz megint kultúrnap?
A VISSZHANG (dühösen): Hallja, ne froclizzon, mert olyat mondok, hogy magam is megbánom!

BALATONALMÁDIBAN A BAJTÁRSÁK RENDEZIK A KULTÚRNAPOT?

TÁVIRAT
LOEBE
BERLIN

EJNYE, EJNYE, HÁT ÖN
NEM ISMERI A HIRES NÉMET
KÖZMONDÁST, HOGY LOEBEN
UND LOEBEN LASSEN?
EGY MAGYARÉRZELMŰ
BURGENLANDI!

AZ OLIMPIÁSZON

- Hallottad? A japán Tsuda hatodik lett a marathoni futásban.
- Úgy látszik, vannak még Tsudák.



— VAJON EZ EGYSZER RADICSAJLISAN OLDJÁK-E MEG A HORVÁT KÉRDÉST?

L A P Z Á R T A:

Megegyezés az Akadémia és a Vigyázó-rokonok között

Mint értesülünk, az Akadémia és a Vigyázó-rokonok között rövidesen megegyezésre kerül a sor, amennyiben az Akadémia beválasztja a Vigyázó-rokonokat örökös tagoknak.